

вілізації конструктивна роль держави у цьому процесі тільки посилюється. Зовнішній чинник зростання ролі держави у спрямуванні розвитку національної економіки в інноваційному руслі пов'язаний із загостренням міжнародних відносин конкуренції в глобалізованій системі розподілу праці. Внутрішній чинник пов'язаний із конструктивною роллю держави щодо використання інноваційно-технологічних переваг розвитку національної економіки та перетворення їх у високі соціально-економічні стандарти життя нації.

Список використаних джерел

1. Предпринимательство: [Учеб. пособие для студентов вузов, обучающихся по эконом. спец.] / [Балашов В.Т., Григорьев В.В.] – М.: Дело, 2000 – 735 с.
2. Бирман Г. Инновационное предпринимательство: Учеб. пособие / Под ред. Бирман Г.- 2-е изд., М.: Униерситетская книга, 2000. – 451 с.
3. Чухрай Н. Проблеми підприємництва України/ Н. Чухрай// Вісник НБУ. – 2001. – №12. – С. 2-7.
4. Гагауз І. Інноваційне підприємство у машинобудуванні/ І. Гагауз// Машиностроитель. – 2003. – № 2. – С. 2-3.

Annotation. *The innovative state of the domestic system of enterprise opens up in the article. The ways of subsequent development of the national system of enterprise are offered on innovative basis.*

Key words: *innovative model of economy, innovative enterprise, businessmen-innovator, innovations.*

8

УДК 364.075.71

В.В. Кірсанова, к.е.н., доцент;

С.В. Волобуєва, студентка, Одеський національний політехнічний університет

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ БЛАГОДІЙНИХ УСТАНОВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

У статті представлено основні сфери діяльності благодійних фондів та організації різних типів; визначаються найголовніші потреби благодійних організацій для подальшого здійснення своїх програм.

Ключові слова: *благодійність, благодійна організація, стандарти благодійної діяльності, благодійні інституції.*

Вступ. Сьогодні в Україні можна простежити за діяльністю благодійних інституцій кількох видів, а саме: благодійні організації, операційні фонди, корпоративні фонди, фонди громад, приватні фонди [1, с. 100].

Переважаюча кількість благодійних організацій була створена протягом останніх 10-ти років після ухвалення Закону України «Про благодійництво та благодійні організації» [2].

Пріоритетні сфери діяльності благодійних організацій – соціальний захист населення, охорона здоров'я, освіта, права людини, підтримка громадських ініціатив. Соціальний захист населення та охорона здоров'я є ключовими сферами для більшості таких організацій. Проте інші стратегічні напрями діяльності суттєво різняться залежно від видів фондів [2, с. 3].

В рамках власних програм благодійні організації надають цільову матеріальну допомогу вразливим прошаркам населення, а саме: соціально незахищеним верствам та особам похилого віку, дітям-сиротам, вихованця шкіл-інтернатів, багатодітним сім'ям та ін.

65% респондентів при соціальному опитуванні вказують на те, що серед основних джерел доходів вітчизняних благодійних організацій є гранти від міжнародних організацій, 63% вказують на добродійну допомогу від комерційних структур та 65% вказують на благодійні внески фізичних осіб [3, с. 35]. В загальній сукупності фінансова стабільність благодійних організацій ще великою мірою залежить від міжнародних донорів, тож через це діяльність наших добродійців є нестійкою.

Для визначення пріоритетних завдань підтримки розвитку українських благодійних фондів та організацій важливим компонентом є окреслення проблемних питань та наявних потреб цих організацій.

Найбільш актуальними аспектами діяльності для багатьох благодійних організацій є навчання та підвищення кваліфікації персоналу, забезпечення сприятливого нормативно-правового врегулювання на всіх рівнях, досягнення фінансової стабільності, ознайомлення з міжнародним досвідом та обмін здобутками із вітчизняними організаціями, налагодження ефективного менеджменту організації та співпраця з державними установами, покращення матеріально-технічного стану [3, с. 85].

Сучасні бізнес-структури у своїй практичній діяльності застосовують безліч новітніх інформаційних технологій і методів. Що стосується благодійних організацій, то багато з новітніх технологій не застосовуються.

Аналіз останніх досліджень. Вивчення літературних джерел показує, що тенденції розвитку благодійних установ в сучасних умовах розглянуті в наукових працях Гулевської-Черниш А., Притиск Г., Паливоди Л., Колосової Н. та інших вчених.

Метою даної статті є визначення найбільш важливих проблем, що заважають розвитку благодійних організацій в Україні..

Результати досліджень. Можна виокремити низку пріоритетних завдань, спрямованих на підтримку розвитку благодійництва в Україні:

1. Удосконалення вітчизняної законодавчої бази у сфері благодійництва.

Найбільш очікуваними є зміни, які б сприяли:

- запровадженню економічних стимулів для заохочення благодійників та спонсорів (у першу чергу, занесення благодійних відрахувань до статті валових витрат);
- зняттю подвійного-потрійного податкового навантаження на фізичних осіб, які підтримують благодійництво у різних формах;
- нормативному регулюванню, охоплюючи податкові пільги, проведення благодійних аукціонів, лотерей, а також застосуванню інших технологій залучення благодійних ресурсів;
- зняттю податкового навантаження на отримувачів благодійної допомоги;
- законодавчому закріпленню принципу субсидарності для благодійних організацій та фондів, який би дозволив зняти тягар адміністративних витрат, зокрема на статті «оренда приміщення» та «комунальні витрати»;
- законодавчому закріпленню статусу соціальних послуг, що надаються благодійними організаціями, а також введенню у практику механізму соціального замовлення послуг, який дозволить державі частково делегувати свої повноваження благодійним організаціям.

2. Запровадження стандартів благодійної діяльності та контролю за їх дотриманням.

3. Формування державної політики щодо популяризації та підтримки розвитку благодійності.

Має бути визначена чітка державна стратегія і розроблена державна програма, спрямована на:

- заохочення вітчизняних благодійників, донорів, меценатів;
- сприяння діяльності українських благодійних інституцій різних форм;
- підготовку фахівців у сфері благодійництва;
- підтримку соціальних інновацій, запроваджених благодійними інституціями;
- поширення найкращого досвіду впровадження благодійних ініціатив;
- збереження плюралізму щодо вибору пріоритетів та організаційних форм благодійної діяльності.

4. Зміцнення співпраці між різними благодійними інституціями, органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, бізнесом і ЗМІ.

5. Підвищення рівня довіри громадськості до благодійництва.

Невідкладним завданням є популяризація в українському суспільстві культури благодійництва, формування свідомої суспільної думки щодо важливості доброчинної діяльності, а також значущості внеску благодійних фондів та організацій у суспільний добробут нації.

6. Професіоналізація діяльності благодійних інституцій.

Важливим є започаткування підготовки майбутніх професіоналів на базі вищих навчальних закладів, а також відпрацювання моделі перекваліфікації. Також має бути налагоджена система неформальної освіти для співробітників

благодійних організацій, спрямована на ознайомлення із сучасними технологіями та інструментарієм благодійної діяльності, її оптимізації та популяризації результатів. Крім того, сфера благодійництва та її окремі складові мають стати предметом наукових досліджень, спрямованих на підвищення рівня її якості, ефективності та стабільності результатів.

7. Зміцнення інформаційно-методичної бази з питань благодійності.

Негайною потребою є розробка в Україні вітчизняних інформаційних матеріалів з питань:

- розвитку корпоративної та приватної філантропії;
- розробки та впровадження благодійних ініціатив, проєктів і програм;
- використання різноманітних технологій залучення благодійних

ресурсів;

- проведення інформаційних добродійних кампаній;
- організаційного розвитку благодійних організацій.

Висновки. Серед основних труднощів здійснення добродійної діяльності можна зазначити такі: проблемне законодавство, брак у країні стандартів для здійснення благодійної діяльності, брак економічних стимулів для заохочення благодійників, обмежені матеріальні ресурси для підтримки повсякденної діяльності, низький рівень довіри громадськості до благодійництва, відсутність кваліфікованих співробітників у благодійних організаціях.

Процес розвитку благодійних організацій в Україні набирає обертів. Цей процес іде в ногу зі змінами, що відбуваються у сфері благодійництва у країнах Європи та США. Єдиною істотною різницею є слабкість в Україні традицій та звички займатися благодійністю.

Список використаних джерел

1. Гулевська-Черниш А., Притиск Г., Паливода Л. та ін. Благодійні інституції України: сучасний стан та перспективи розвитку. – К.: Книга плюс, 2008. – 120 с.
2. Закон України «Про благодійництво та благодійні організації». – <http://www.rada.kiev.ua>
3. Колосова Н.А. Благодійна діяльність у культурі України в контексті вітчизняних і європейських традицій. – К., 2006. – 187 с.

Annotation. In the article are presented the basic spheres of activity of benevolent funds and organizations of different types. The most important necessities of eleemosynary organizations are determined for further realization the programs.

Key words: charity, eleemosynary organization, standards of eleemosynary activity, eleemosynary instituttsii.